

Prezentarea motto-ului romanului Baltagul de Mihail Sadoveanu si a semnificatiei acestuia

Mihail Sadoveanu (1880-1961) a fost cel mai, mare povestitor artist al nostru. Opera sa constituie un edificiu unitar si monumental, o "eterna reintoarcere" la tiparele din obarsii: pamantul (vazut ca mit, ca "muma" care naste mereu viata din moarte), marele Timp (curgere heracliteana in care sunt antrenate mii de destine) si omul (vazut ca arhetip descinzand din Marele Stramos si intorcandu-se in acesta).

Roman cu "intriga antropologica" (Calinescu), "Baltagul" este totodata o carte a unor mari probleme existentiale: intoarcerea omului, prin moarte, la Fiinta universala atotputernicia destinului, viata ca durata integrata marilor miscari cosmice (aici, prin transhumanta). Prin toate aceste idei, "Baltagul", se apropie de balada pastorală "Miorita".

Sub raport compozitional, romanul este alcatuit din 16 capitole (numerotate cu cifre romane, fara titluri), cu o actiune desfasurata cronologic, din toamna si pana in primavara urmatoare.

Motto-ul romanului: "Stapane, stapane, / Mai chiama s-un cane..." i-a determinat pe multi comentatori sa-l considere drept o continuare a baladei pastorale "Miorita", autorul pastrand "toata puritatea de timbru a baladei si tot conturul ei astral" (Perpessicius); la antipod, se afla opinia potrivit careia romanul lui Sadoveanu este "povestea lui Isis in cautarea trupului desmembrat al lui , Osiris" (Al. Paleologu), fiind inspirat din vechi mituri egiptene.